

VILÁGPOSTA

Újfolyam, XVII. évf. 1. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2021. tavasz

„Békesség nektek!”

Jn 20, 19b

Jubileumra készülve
Üzenet az Isteni Ige Társasága vietnámi
tartományából
– 7. OLDAL

Készület a fazekas házában
Jézus hogyan tud
a szívemben feltámadni?
– 18. OLDAL

Tanúságtétel
Isten országáról
A pápua új-guineai tartomány
– 13. OLDAL

Levél Marco testvértől

Kedves Rendtestvéreim és magyar Barátaim!

2020. október 3-án São Paulóban egy angolai rendtestvér és én diakónusok lettünk. Nagy öröm számunkra ez az új feladat. A diakónusszentelés után a szeminárium-ban maradtam, mert vizsgaidőszak volt november végéig. A tanulás mellett a Szent Arnold-plébánián fiatalokkal foglalkoztam decemberig.

Azóta Guarapuavában vagyok a családomnál. Itt szolgálom minden hétfőn a Kis Szent Teréz-plébánián, ahol verbita közösség van. Nagy öröm számomra, hogy itt szolgálhatok, hiszen itt születtem, nevelkedtem, találtam meg a hivatásomat, ráadásul anyukám akolikusként és hitoktatóként vesz részt a közösség munkájában. Plébániánk élő, dinamikus missziós közösség. Sajnos a járvány miatt nincs sok program, csak szentmisék és igeliturgiák. Hála Istennek majdnem minden hétfőn vannak keresztelesek.

Papszentelésem április 24-én lesz. Nagy öröm ez, az egész közösségnek. Készülünk az ünnepre, amennyire ez lehetséges járvány idején, ügyelve a résztvevők biztonságára. Nem lehet megtartani a papszentelés utáni szokásos bulit, de a legfontosabb megmarad: a küldetés öröme. Tizenkét év verbita képzés után most jött el az idő, hogy papként Isten népét szolgálhassam. A szentelés után Magyarországra megyek. Már nagyon dobog a szívem misszióért.

Ez az imádság ideje is, hogy jó misszionárius és jó pástora legyek a magyar embereknek. Nem tudom, mi lesz, csak azt tudom, hogy a Szentlélek a misszió motorja, és ő valamire készül. Kérem, hogy imádkozzatok értem; én is imádkozom értetek! Nyáron találkozunk Magyarországon.

Miranda Marco SVD

Hivatásgondozás

... Isten álma rólad.
... Isten ajándéka neked.
... Isten útja hozzád
– és rajtad keresztül
a világon mindenkihez.

Mawasal M'bela Fabien SVD atya

• hivatas@verbita.hu • +36 30 479 1620

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu
Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: Tete Remis SVD tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó

Rendi konzulens: Chavvakula Lourduraju SVD
A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
telefon: +36-30/338-3699
Borítókép: Pixabay.com/Pexels

Nyomtatás: Pharma Press Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: Arany Tamás

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel és adományok:
MISSZIÓS TITKÁRSÁG

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.
telefon: +36-30/418-9196
www.missziostitkarsag.hu

Adományok, miseszövetségi befizetések:
10700024-69018251-51100005 (CIB)

Adományozás online: www.missziostitkarsag.hu
Kérésre csekket küldünk.

Az új élet reménységével

A Covid-19-járvány kirobbanása világosan megmutatta, hogy bolygónk, ahol élünk, nincs rendben. A történelem folyamán szerte a világon többször kitörték különböző járványok. Mind-egyik betegségnek megvolt az oka, és sajnos mindig az ember tettei következtében terjedtek a fertőzések.

A jelenlegi pandémia arra kényszerít bennünket, hogy a túlélésért egy új, szokatlan életmódot folytassunk, így védjük egymást. Minden történetnek van mondanivalója az ember számára. A mostani járvány megmutatta, hogyan kell élni, hogyan kell bánni a természettel, hogyan kell gondoskodni Isten teremtett világáról. Mindegyikünk feladata, hogy vigyázzunk a bolygónkra, a természetre és egymásra is.

A világjárvány miatt mindegyikünkben van félelem, bizonytalanság, feszültség, frusztráció, hogy mikor múlik el ez az egész. Több családot és embert közvetlenül is nagyon rosszul érintett a pandémia, rossz nyomot hagyott maga után. Emlékezzünk a zsoltár szavaira: „Szorult helyzetükben az Úrhoz kiáltottak, s megmentette őket minden félelmüktől. A vihart szellővé szelídítette, s a tenger hullámai elcsitultak. Örültek, hogy nagy csendesség lett, s elvezette őket az áhított kikötőbe”. (Zsolt 107, 28–30) Mindazokat, akik a nehéz idő-

ben is állhatosak maradtak a hitben, és kiáltottak Isten segítségéért, az Úr megmentette. Krisztus követőiként a mostani helyzetben hittel kell tanúságot tennünk; forduljunk bátran és bizalommal a mindenség Istenéhez, hogy mentsen meg bennünket a járvány veszélyétől. Nincs kétség afelől, hogy ezekben a nehéz napokban Isten velünk van és erőt ad, hogy bátran szembe szálljunk a veszéllyel.

Elkezdjük a nagyböjti időszakot, amelynek befejezéséként megünnepeljük a húsvétot. A húsvét az örök élet győzelme a halál felett. Jézus Krisztus feltámadt és új életre kelt. A halálnak és az emberi bűnnek vége lett Krisztus diadalmas győzelmével a halál felett.

Krisztussal minden félelmet le lehet győzni, csak meg kell erősödnünk az Isten gondviselésébe vetett hitben. Krisztus képes volt legyőzni a halált és új életre kelt. Soha nem fog magunkra hagyni bennünket, hiszen biztonságos helyet készített nekünk, ahol békesség uralkodik. Forduljunk gyakrabban a békesség királyához, az örök élet forrásához, hogy adjon nekünk békességet és teljes életet!

A *Világposta* minden olvasójának, barátainknak, ismerőseinknek áldott húsvéti ünnepet kívánok!

Tete Remis svd
tartományfőnök

Hirth Vilmos atya megtért az Úrhoz

Január 18-án reggel kaptuk a hírt a szombathelyi papi otthonból, hogy Hirth Vilmos svd atya visszaadta lelkét Teremtőjének. Még nem is olyan régen – a járvány miatt kétszer is – gyémántmiséjét ünnepeltük Kőszegen. Az Isteni Ige Társasága magyar rendtartományát újraalapító, majd azt provinciálisként tizenkét évig vezető Vili atya ekkor már igen törődött volt. Néhány hónappal később be kellett látni, tovább már tudjuk gondját viselni. Át kellett költöznie a szombathelyi papi otthonba, ahol már nem igazán talált magára, egyre gyengébb lett.

Az érte mondott gyászmise január 27-én volt a kőszegi Jézus Szíve-templomban. Ezután a helyi temetőben vettünk végső búcsút tőle. Adj, Urunk, örök nyugodalmat neki!

T.Z.

Egyszer te is hazatalálsz....

Nagyböjti gondolatok

Nagyon sok megtéréstörténetről olvashatunk, de talán már személyesen is találkoztunk – akár közösségünkben vagy éppen családjunkban – olyan emberrel, aki nagy megtérésen ment át. Mi magunk is lehetünk a megtérés példái.

Számomra a legszebb megtéréstörténet Lukács evangéliumában a 15. fejezetben van: a tékozló fiúról szóló példabeszéd. Ez a történet világosan elmeséli, hogy az őszinte bűnbánó ember számára mindig van lehetőség az újrakezdesre. A szerető Mennyei Atya nem ítéli el őt, hanem tárt karokkal fogadja az ő házába. Azt is láthatjuk ebben a történetben, hogy az atya tiszteletben tartotta fia szabad akaratát. A fiúnak kellett rájönnie, hogy milyen messze van az Atyától, az *otthonától*. Az atya töretlen szeretettel várta őt.

Minden emberben ott bujkál egy tékozló fiú. Bizonyos pillanatokban ezt mindenki észreveszi. A kérdés: tudatában vagyunk-e, hogy az Atya vár ránk?

A megtérés, vagyis a visszatérés egy ébredés. Életre ébredünk. És ez örömhír, evangélium minden ember számára. Ezért így kezdte Keresztelő Szent János az igehirdetést: „Térjete meg, mert elközelgett a mennyek országa”. (Mt 3,2) Később, amikor Jánost börtönbe vetették, Jézus is ugyanezekkel a szavakkal kezdte el nyilvános működését: „Térjete meg, mert elközelgett a mennyek országa (Mt 4,17). Bűnbánat és megtérés nélkül nincs keresztény élet, és fejlődni sem lehet a keresztény hitéletben. Ez egy életforma, amely megtermi az igazi kereszténység gyümölcseit.

Vajon miért nehéz sokszor az őszinte bűnbánat? Eszembe jutnak a próféta szavai: „Menj el ehhez a néphez és mondd nekik: Hallván hallotok, de nem értetek, nézvén néztek, de nem láttok. Mert megkeményedett ennek a népnek a szíve, és fülükkel nehezen hallanak, a szemüket eltakarják, nehogy lássanak a szemükkel, s halljanak a fülükkel, nehogy értsenek a szívükkel, s megtérjenek, és meggyó-

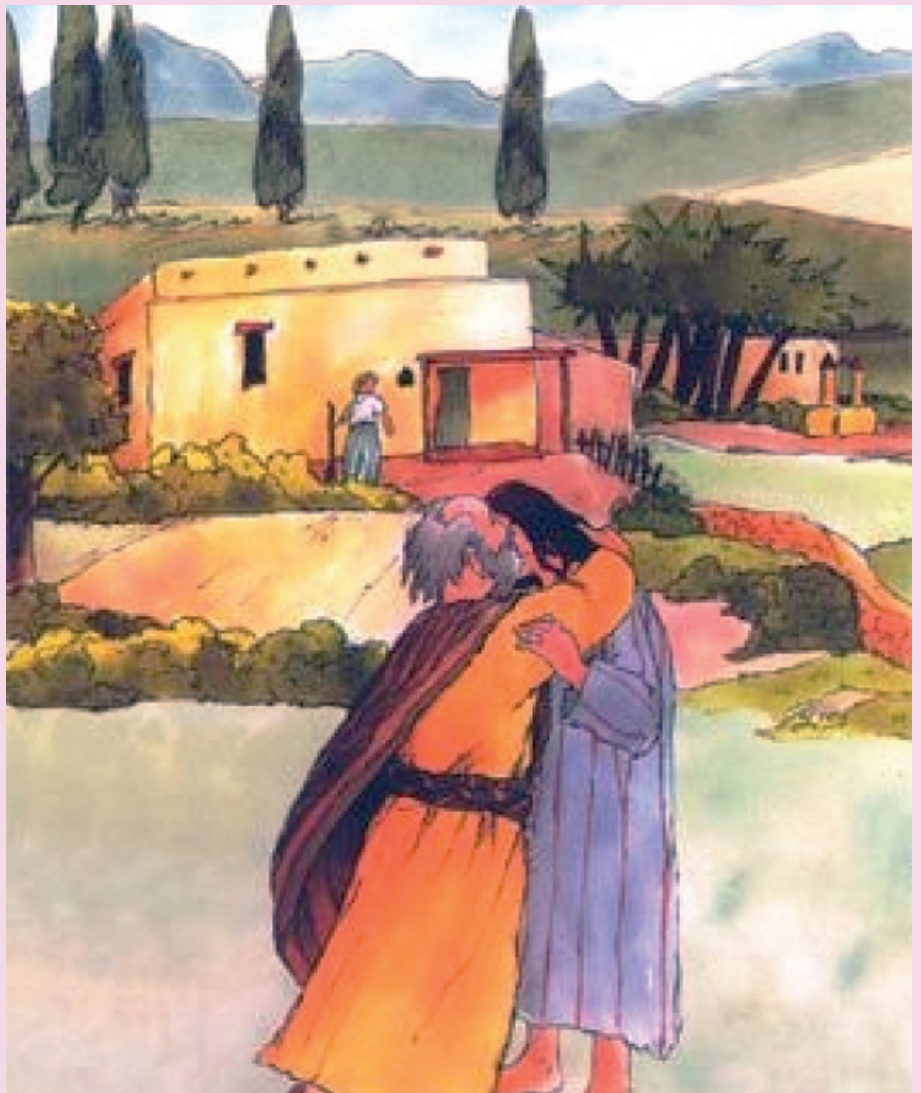
gyítsam őket”. (Iz 6, 9–10) Valóban, amikor megkeményedik a szívünk, érzéketlenné válik mindenre. Így a bűnre is. Ehhez hozzájárul a „majd holnap” szemlélet, a „nincs idő”, a „nincs kedv”... Így sokáig, akár évekig bűnbánat nélkül tölthetjük az életünket. Ebbe a csapdába nemcsak a hívek eshetnek, hanem papok és szerzetesek is.

Milyen nagy megnyugvást tud adni egy őszinte bűnbánat! Mert a bűnbocsánat szentségében az isteni kegyelem működik, nem pedig az emberi okoskodás. Úgy, mint a tékozló fiú életében, aki a bűn rabja volt, és ez

gyengítette a testét, a szellemét és a lelkét. De amikor az atyára gondolt, amikor akarta és eldöntötte, hogy visszatér hozzá, abban a pillanatban elkezdett működni benne az isteni kegyelem. Kapott erőt, hogy visszatérjen és elmondjon neki mindent. Ez volt a feltámadás. Igent mondott az életnek és nemet a halálnak. Minden megtérés feltámadás.

A nagyböjt végén nekünk is legyen egy ilyen szép megtéréstörténetünk, ami majd többszörösen gazdagítja a hűsvéti örömeinket.

Benvin Sebastain SVD

Hol találkozhatok a feltámadt Krisztussal ma?

„Halálodat hirdetjük, és hittel valljuk feltámadásodat!”

Sokszor azt hisszük, az apostolok sokkal jobb helyzetben voltak, mint mi. Ők még láthatták Jézust a mennybemene-telég, és ez az élmény, ez a személyes tapasztalat segítséget nyújtott nekik, hogy higgyenek a feltámadásban. János apostol írja első levelének bevezető so-raiban, hogy azt hirdetik, „amit láttak és hallottak”, az örök életet.

Valóban jobb helyzetben voltak, mint mi? Az egzegéták többsége vallja, hogy az apostolok is a szentségek, el-sősorban az Eucharisztia által tapasztalták meg a feltámadt Jézus Krisztus jelenlétét. Szoktuk még emlegetni, hogy a feltámadt Krisztussal találko-zhatunk igéjében, a másik emberben, a közösségben...

De akkor mit láttak és hallottak az apostolok? Nyilván nem csak egyszerű fizikai látásról, hallásról van itt szó. Egyedül János apostollal kapcsolat-ban említi az írás, hogy látta (az üres sírt) és hitt. Mit látott? Gondolom, a leplek helyzete láttatta vele, hogy va-lami rendkívüli dolog történt. A hit szemével látta – ahogy mi is látjuk őt az Eucharisziában.

Jézus az apostolokkal szintén eucha-ristikus lakomák alkalmával találko-zott. Tamás, aki Jézus megjelenésekor először nem volt jelen az apostolok-kal, az Írás szerint nyolc nap múlva találkozott a Mesterrel. Tamás meg-érinthette Jézust, aki így szólt hozzá: „Mivel láttál engem, hittél. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek”.

Az emmauszi tanítványok szintén a kenyértörésben ismerték fel Jézust. „Mózesen kezdve valamennyi prófé-tánál megmagyarázta, ami az írások-ban róla szólt.” Mégis, az Isten ígéje nem volt elég, hogy megtapasztalják Jézus Krisztus feltámadt valóságát; az eucharisztikus esti lakoma alkalmával nyílt meg a szemük.

Kellermayer Miklós pécsi kutatóor-vos mondja: az ember energiahiányos

lény. Mire gondol a neves sejtkutató professzor? Az ember személyi létét tekintve –amelyet titok fed, vagyis nemcsak biológiai testében létezik, ha-nem a belé teremtett személyes lélek által is – egyedüli és megismételhetet-len. *Kosztolányi Dezső* így fogalmaz *Halotti beszéd* című versében: „Ilyen az ember. Egyedüli példány. (...) Ke-resheted őt, nem leled, hiába, / se itt, se Fokföldön, se Ázsiába. (...) Homlo-kán feltündökölt a jegy, / hogy milliók közt az egyetlenegy.” Éppen ezért a biológiai testén kívül ezt az egyetlen, szellemi valóságát is táplálni kell. A táplálék pedig nem más, mint az Eu-charisztia. Az ő teste valóban étel és a vére, valóban ital. „Jobbik részünk” örök valóságát táplálja bennünk az égi kenyér, ahogy *Aquinói Szent Tamás* az Oltáriszentségről írott himnuszá-ban olvassuk: „Te, ki mindent bírsz és értesz, / földi létben táplálsz, éltetsz, / add, hogy lássunk, Dicsőséges, / s tár-sulván a boldog néphez, / lakomádban részt vegyünk.”

Erre mondja viccesen Kellermayer professzor: ha az anyósomat jobban akarom szeretni, hiába eszem egy

kiló kolbásszal többet hetente, attól nem fogom jobban szeretni. Az Eu-charisztia segít abban, hogy jobban szeressünk... Ez a mennyei táplá-lék tette az emmauszi tanítványok szívét lángolóvá, elméjüket megér-tőbbé a titok iránt, szemüket pedig látóvá. Ezért tudtak útra kelni, volt bennük erő, hogy még abban az órában felkeressék az apostolokat, és átadják legfontosabb üzenetüket: Jézus él, és felismertük őt a kenyér-törésben.

Az eucharisztikus Jézus elűzte félel-müket. Visszamentek Jeruzsálembe, a „gyűlölet vírusának gócpontjába”. Úgy tűnik, mi önként lemondunk az eucharisztikus valóságról. Online nem tudom megérinteni az oldalát és a tenyerén lévő szögek helyét. Csak a klaviatúrát tapogatom, remélve, hogy azért még érkezik üzenet.

De mi sem kapunk más jelet, csak Tamás jelét. „Tedd ide ujjadat és nézd a kezeimet; nyújtsd ki kezedet és tedd az oldalamba, és ne légy hitetlen, ha-nem hívő!”

Hofher József sj

Egy családban

A Nyolc Boldogság Közösség apostoli szolgálatáról

Közösségünk a „Nyolc Boldogság” nevet viseli. A boldogmondások Krisztus tanításának csúcát és összefoglalását jelentik, és emlékeztetnek bennünket arra, hogy boldogságra kaptunk meghívást. A hegyi beszédben meghirdetett boldogmondások az örök boldogság felé vezető utat jelölik ki, az örök és el nem múló élet ígérését hordozzák, amire az emberi szív vágyakozik.

A Nyolc Boldogság Közösség 1988 óta van jelen és szolgál Magyarországon. A közösséget 1973-ban alapították Franciaországban. Napjainkban minden kontinensen jelen vagyunk, mintegy 64 közösségi házban. A Nyolc Boldogság Közösség a II. vatikáni zsinat után született új közösségek egyike, amelynek sajátossága, hogy különböző életállapotokban lévők tartoznak hozzá. Tagjai között vannak szerzetesnők, szerzetes testvérek – köztük papok –, családosok, valamint egyedülálló személyek egyaránt. A különböző életállapotú híveket a Megszentelt Élet Egyházi Családja egyházi jogi forma gyűjti egy szabályzat köré, egy lelki családba és közös testvéri életbe. A különböző életállapotok a saját életmódjuk szerint gazdagítják a közösségi életet, és járulnak hozzá a közösség apostoli szol-

gálatához. A Nyolc Boldogság Közösség végleges elismerését a Megszentelt Élet Egyházi Családja formájában 2020. december 8-án kapta meg.

Magyarországon jelenleg három közösségünk és egy missziónk van: Budapesten, Homokkomáromban, Kecskeméten és a kecskendi misszióban szolgálunk. Hosszú évek óta szervezzük a Tábor Hegyi Napok elnevezésű ifjúsági tábort 16–35 éves fiataloknak, hogy tapasztalatot szerezzenek az imádságból és közösségi találkozóból fakadó élő hitről.

A Bárány Tanítványai Programunk ugyancsak ifjúsági képzés, egy hároméves tanítványi út, ami felkészít az elkötelezett keresztény életre. A rendszeresen szervezett imaestjeink segítenek a résztvevőknek újra meg újra tudatosítani Isten mindent átfogó jelenlétét.

Énekes zenei CD-k készítésével is szeretnénk hozzájárulni a hívek imádságos életének támogatásához. Közösségünk tagjai több, magyarul is megjelent lelkiismereti könyvet írtak. Foglalkozunk gyerekek és felnőttek belső imára való nevelésével is. Kecskemeden pedig cigány misszióban tevékenykedünk.

A Covid-járvány időszakában imaapostolságunk egy része átkerült az online térbe. Így a Facebookon keresztül lehet csatlakozni a hétfői estis szentségimádásunkhoz, a szombati estis vesperásunkhoz. A *Bethlehem – Gyermek szentségimádási programunk* nyomán követhető az interneten, az oldalon pedagógusok segédanyagot is kaphatnak a gyermekek imádságra neveléséhez. Az interneten szintén elérhető *Punya egy falat kenyér* képregény és a hozzá kapcsolódó pedagógiai-módszertani képzés által pedig szeretnénk hidakat építeni társadalmi csoportok, kultúrák között.

Kérjük a kedves testvéreket, támogassák imáikkal, részvételükkel és akár adományaikkal is közösségünk apostoli kezdeményezéseit!

Versegi Beáta Mária CB

Jubileumra készülve

Üzenet az Isteni Ige Társasága vietnámi tartományából

A verbiták vietnámi rendtartományának története 1995-ben kezdődött, az Isteni Ige Társasága és egy egyházmegyei jogú közösség, a Szent József Kongregáció – amit *Jean Sion* püspök alapított 1926-ban a Quy Nhon-i egyházmegyében – társulásával. Három évvel később, 1998. március 19-én, Szent József ünnepén a Szent József Kongregáció minden tagja örömmel és lelkesedéssel csatlakozott az Isteni Ige Társaságához. Ezen a napon hivatalosan is megalakult az Isteni Ige Társasága vietnámi régiója. Tíz évvel később, 2008. április 1-jén a római előjárók jóváhagyásával a régió provincia rangra emelkedett.

a növendékeket, hogy vegyenek részt tengeren túli gyakorlaton, hogy ily módon megismerhessenek egy másik kultúrát, nyelvet és országot. Ugyanakkor minden nyáron elküldjük a növendékeket Vietnám különböző egyházközseibe és közösségeibe, hogy missziós tapasztalatokat szerezhessenek és elmélyülhessenek hivatásukban.

A legfőbb rendi vezetőség eddig hetven vietnámi misszionáriust küldött a világ, különböző verbita tartományai-ba. A vietnámi tartomány misszionáriusai mind az öt kontinensen, több mint húsz országában hirdetik Isten Igéjét.

Jelenleg a vietnámi provincia száznyolcvanöt tagból áll; az országban

Néhány aktív világi segítségével a Missziós Titkárság a közelmúltban adománygyűjtést kezdett a missziós tevékenységek támogatására. A jótévedőknek köszönhetően számos jótékonyági projektet szponzorálhatunk és ösztöndíjakat is tudunk adni a sze-gényebb diákoknak.

Karitatív munkák mellett biblitafolyamokat is tartunk katekétáknak, világi csoportoknak, valamint különböző formációs házakban. A verbiták által működtetett néhány plébánián bevezették a bibliamegosztást, és a közösségek gyümölcözően gyakorolják azt. Rendszeresen szervezünk lelkinapokat helyi és tartományi szinten. Emellett alapítottunk egy verbita papokból és missziós nővérekből álló Janssen Arnold lelkeségi csoportot alapító atyánk lelkeségének elmélyítése érdekében.

Janssen Szent Arnold lelkeségét szem előtt tartva – „Az evangélium hirdetése az első és legnagyobb jótékonyági cselekedet” – arra törekszünk, hogy az evangéliumi értékeket eljuttassuk azokhoz az emberekhez, akiket szolgálunk. Tartományunk számos új missziós állomást hozott létre, amelyek még a kezdeti szakaszban vannak. Sok munkára van szükség, de már eddig is hoztak jó gyümölcsöket ezek a közösségek, és reméljük, hogy a jövőben is fognak.

2023-ban ünnepli tartományunk a verbiták hivatalos jelenlétének 25. évfordulóját Vietnámban. Kérünk benneteket, hogy csatlakozzatok hozzánk, és közösen adjunk hálát a Jóistennek a sok áldásért, amit adott nekünk és a misszióért a vietnámi tartományban. Ahogy Ferenc pápa fogalmazott: mindannyian „...hálásan nézzünk a múltba, szenvedélyesen éljük meg a jelent és reményekkel öleljük át a jövőt”.

Isten fizessen meg százszorososan minden lelki és anyagi támogatást!

Fordította: Szabó Alex svd

A tartományi központot Nha Trangban hoztuk létre. A formáció során a filozófiai és teológiai képzés Ho Si Minh-városban folyik. A filozófiai tanulmányok befejezése után bátorítjuk

a rendtagok kilenc egyházmegyében dolgoznak. Előnyben részesítjük azokat a vidéki vagy hegyvidéki plébániákat, ahol őslakosok vagy más etnikai kisebbségek élnek. E közösségekben a missziós szolgálat része többek között: kórházak építése; kutak ásása, az ivóvíz- és a folyamatos edesvízellátás biztosítása; szegények támogatása egy jótékonyági alpból.

Az árva és kiszolgáltatott gyermekek számára két központot is létrehoztunk. Fenntartunk egy akupunktúrával és egyéb hagyományos orvoslással foglalkozó klinikai rendelőt is Nha Trangban, hogy segíthessük a szegényeket és a betegeteket. Nemrég kezdtünk dolgozni a leprában szenvedők között a Kon Tum-i egyházmegye hegyvidéki területein.

Spirituális gyógyulásra is szükség van

Egy afrikai orvosi misszió tapasztalatai

A lezárások miatt tavaly márciusban fél évre kint rekedtem Nigériában. Azt kell mondanom, és ebben semmi túlzás nincsen, hogy ott nekem volt a legkisebb hitem, és a pácienseim tanítottak engem, nem pedig fordítva. Hitetlen nigériai emberrel nem is találkoztam még. Megkérdőjelezhetetlen hitük olyan mély belső erőforrást jelent számukra, hogy egyszerűen nem aggódnak, nem félnek a haláltól. Mosolyognak, és erősen hiszik, hogy a mennybe kerülnek.

Amíg ott voltam, nem végeztek víruseszeteket, ahogyan boncolást sem, így nem lehetett tudni, valójában mennyien halhattak meg koronavírus-fertőzés következtében. Nem tudható, hogy Afrikában mi lesz a járvány kimenetele; sajnos tömegek is áldozatul eshetnek. Mégsem volt pánik. A nyugati világ jóval hatékonyabb eszköztárral rendelkezik a betegség legyőzésére, a világhálón mégis egyfolytában megy a pánikkeltés. Nem azt mondom, hogy nem kell elővigyázatosnak lenni, de ha valami rombolja az immunrendszert, az éppen a rettegés és a pánik.

Nigériában a halál a mindennapok része, de az emberek nagy méltósággal viszonyulnak a fenyegetettségükhöz. Gyakori, hogy a családok hat-nyolc gyermekéből egy-kettő még kiskorában meghal. A lakosság hat százaléka HIV-fertőzött, sok gyerek eleve fertőzöttként születik. Nincs oltás a kanyaró és az agyhártyagyulladás ellen, és ezek a betegségek is rengeteg áldozatot szednek. De amikor egy gyermek meghal, a szülők nem káromkodnak, és nem kérdezik, miért éppen velük történt ez a szörnyűség, hanem imádkoznak, és hálát adnak a gyermekük életéért.

Nem is értik, ha valaki azt kérdezi tőlük, mire föl a derű, ha ennyire nehéz az életük, vagy, hogy miért adnak hálát a misén, miért táncolnak és énekelnek. Olyasfélét válaszolnak, hogy Isten jelenlétében már hogy ne örülnének, és hogy ne adnának hálát az újabb napért, amelyet tőle kaptak.

Körülbelül százötven millió nigériai ember napi egy dollárból él, ami a nyomor határa. Ezt az egy dollárt a piacokon keresik meg, ahol az elemtől a paradicsomig minden kapható, de a cserekereskedelem is jellemző. Egész nap ott kell lenniük, adniuk-venniük ahhoz, hogy estére meglegyen az az egy dollár. Amikor a pácienseim azt mondják, jól vannak, valóban úgy is gondolják, mert ők a hála felől közelítenek az állapotukhoz, és igazán értékelik, amijük van. Én ott valóban a „legbénább” vagyok, hozzájuk képest a legalacsonyabb lelki kondíciókkal: gyakran látom sötétben a dolgokat, szoktam panaszkodni, hajlamos vagyok a csüggedésre. Ők viszont ujjongva töltik meg az újra megnyitott templomokat. Minden misén imádkoznak a betegekért, ahogyan a betegágynál is. És amikor – nemegyszer csodának tűnő módon – meggyógyulnak, ezt az imáiknak is tulajdonítják. Tudják, hogy spirituális gyógyulásra is szükség van, nemcsak testre, és nemcsak a nyugati orvostudomány

eszközeire. A betegek Istent dicsőítő énekei, mosolyuk nekem is megerősítés. Az itthoni előadásaimban aztán már én vagyok az, aki a hála, a dicsőítés, az örömtáncok szépségéről és fontosságáról beszélek. Arról a lelki bölcsességről, amellyel valaki minden helyzetet meg tud köszönni, mert el tudja hinni, hogy valamiképpen az ő javát szolgálja.

Dr. Fodor Réka

Csak a béke szent, a háború sohasem

Előadás Assisiben

Felkértek, hogy 2020 augusztusában tartsak egy előadást a béke és háború kérdéséről Assisiben, Szent Ferenc és Szent Klára szülővárosában. Ennek az előadásnak a rövidített szövegét tartalmazza az alábbi írás.

Az emberiség történelme lényegében folyamatos háborúk, forradalmak, politikai, gazdasági, etnikai és vallási konfliktusok és küzdelmek története. Különböző tudósok próbálják kideríteni, miért éppen a mi fajunk, a *homo sapiens* (értelmes ember) vált ilyen vérengzővé. A Bibliából ismerjük a szimbolikus történetet, hogy Isten megtiltotta Ádámnak és Évának, hogy egyenek „a jó és a rossz tudásának fája” gyümölcséből, de az első emberpár szembeszegült ezzel az isteni paranccsal. A Biblia tanítása szerint ez volt az eredendő bűn.

Az orvostudományi Nobel-díjas *Christian de Duve*, a Leuveni Katolikus Egyetem professzora is ezt a kérdést vizsgálta a *Genetics of Original Sin: The Impact of Natural Selection on the Future of Humanity* (Az eredendő bűn genetikája: A természetes kiválasztódás hatása az emberiség jövőjére) című könyvében. A Nobel-díjas professzor végkövetkeztetése szerint az eredendő bűn létezik, de az nem az volt, hogy Ádám és Éva beleharapott az almába. Az eredendő bűn abból adódik, hogy az emberi természetbe genetikailag bele van kódolva az agresszivitás, az egoizmus és a hatalomvágy. Így válik érthetővé, hogy az emberi történelem során véres háborúk alakultak ki a különböző emberi csoportok között, aminek az eredményeként az emberiség meghódította mind az öt földrészt, és uralma alá hajtotta a teremtett világot.

Szent János evangéliuma szerint miután Jézus feltámadt és újra megjelent a tanítványai előtt, az első üzenete ez volt: „Békesség nektek”. Ennek ellenére az azóta eltelt több mint kétezer év alatt maguk a keresztények sem tudták igazán megérteni és a saját életükben megvalósítani ezt az üzenetet. Hiszen – de Duve professzor elmélete szerint – az ő emberi természete-

tükbe is bele van kódolva az agresszivitás, önzés és hatalomvágy. A jézusi tanítás totális félreértelmezéséből adódik, hogy a keresztény hatalmak esetenként még szentnek is tekintették a köztük és az ellenségeik között kialakult háborúkat.

Talán *Ferenc pápa* tanítása nyithatja fel a világ szemét arra, hogy felismerje a béke jelentőségét és azt, hogy a háborúskodás ellentétes a jézusi tanítással. A pápa 2016 szeptemberében itt, Assisiben azt mondta a vallásközi békekonferencia záró ünnepségén: „Nem fáradunk bele annak ismétlésébe, hogy Isten neve soha nem igazolhatja az erőszakot. Egyedül a béke szent, egyedül a béke szent, a háború sohasem!”

Nyolcszáz évvel ezelőtt Assisi Szent Ferenc a következőképpen imádkozott:

„Uram, tégy engem a te békéd eszközévé, hogy
Ahol gyűlölet lakik, oda szeretetet vigyek,
Ahol sértés, oda megbocsátást,
Ahol széthúzás, oda egyetértést.
Ahol tévedés, oda igazságot,
Ahol kétely, oda hitet,
Ahol kétségbeesés, oda reményt,
Ahol szomorúság, oda örömet.”

Az elmúlt nyolcszáz év nem volt elég az emberiségnek, hogy megtanuljon ezek szerint az elvek szerint élni. Ennek több százmillió emberélet lett a következménye, azonban napjainkban még ennél is nagyobb kockázata van a háborúskodás folytatásának. Mára már olyan tömegpusztító fegyvereket halmoztak fel a világon, hogy azokkal még az élet feltételeit is el lehet pusztítani a Földön. Amennyiben ezeket felhasználnák egy újabb háborúban, akkor valószínűleg valóra válna *Albert Einstein* jóslata, aki azt mondta: „Azt nem tudom, hogy a harmadik világháborút milyen fegyverekkel fogják megvívni, de a negyediket biztos, hogy botokkal és kövekkel.”

Dr. Márkus Gábor

„Az én békémet adom nektek”

Varga László kaposvári megyéspüspök elmélkedése nyomán

Több éve már, nem hagy nyugodni az a gondolat, hogy mi az összefüggés az ellenségemmel való megbékélés és a saját magam elfogadása között. Időről időre előjött ez a kérdés. Mindig mélyebbre kellett ásnom e gondolat mentén és önmagamban is, hogy eljussak a megértés legelső fázisaihoz. Ehhez meg kellett ismernem Varga László püspök élettörténetét, vívódásait, és azt az őszinte önvallomást, ami kirajzolódott a Világmisszió Országos Ünnepe pár évvel ezelőtt mondott tanúságtételében.

A katonaságnál tértem meg, akkor kezdtem az evangéliumot olvasni, Krisztust követni – kezdi történetét Varga László püspök. A katonaság alatt folyamatosan közösségeket szerveztem, hogy tovább tudjam adni az evangéliumot, hogy másokat is meg tudjak fertőzni a kereszténységgel. Két évet voltam katona Lentiben, és amikor leszereltem a központi szemináriumba kerültem Budapestre.

Az életemet már akkor összekapcsolta a Szentlélek a szegényekkel, a sérültekkel, konkrétan a mozgássérültekkel. Minden hétvégémet a mozgássérültek Marczibányi téri intézetében töltöttem. Akkor még nem tudtam, hogy mit készít elő nekem az Isten. Egy hónapja jártam már oda és lelkesen tologattam a kerekesszékeseket a Margit-szigetre, meg a körútra. Egyszer csak azt mondta nekem az egyik lány: „Vedd tudomásul, hogy nem akarok a szereteted tárgya lenni. Én nem azért vagyok, hogy te jó pontot szerezz a Jézuskánál. Vagy a barátom leszel, vagy menj el.” Nagyon megdöbentem. Tényleg úgy álltam hozzá, hogy én teszem a jót, mert én keresztény vagyok, mert én még kispap is vagyok, ők pedig elfogadják a jót. Eszembe sem jutott, hogy ez neki milyen megalázó, hogy ez nem kölcsönös. Nem oda-vissza kapcsolat, hanem én vagyok, aki jót teszek, ő pedig elfogadhatja, vagy elutasíthatja.

Volt egy rákbeteg néni, akihez hívtak a lányai. Amikor meggyóntattam, megáldoztattam és feladtam a betegek kenetét, megkérdeztem, mi az, ami miatt a legjobban szenved. Azt válaszolta, hogy attól szenved legjobban, hogy egész életében a lányait, az unokáit szolgálta, most pedig kénytelen elfogadni az ő szolgálatukat. Azt válaszoltam ennek az asszonynak, hogy soha ennyi jót nem tett a lányaival. Amíg szolgálta őket, addig csak maga növekedett a szeretetben, ők pedig csak elfogadhatták a szeretetet. Egyirányú utca volt. Most megengedi, hogy a lányai növekedjenek a szeretetben, mivel elfogadja a szeretetüket. Ekkora jót még nem tett velük. A szeretet kétirányú utca. Ez a különbség a jótékonykodás és a felebaráti szeretet között.

A Jóistennel is így vagyunk. A vallásgyakorlatunkkal legtöbbször megvédjük magunkat a Jóistentől. Elvégezzük az imáinkat és nyugodtak vagyunk, mert a lelkiismeretünk tiszta. Kipipáltuk, minden rendben. Elmondtam azt, amit vállaltam, elmegyek misére, különböző felajánlásokat teszek Istennek, de ez még mindig csak egyirányú. Jótékonykodok a Jóistennel. Van ebben egy béreslelkület is: tartom a markomat. Imádkoztam, misére mentem, Szentírást olvastam, sőt, adtam a szegényeknek is, akkor nekem jár a kegyelem, jár a béke és jár majd a mennyország is. Üzleti kapcsolatban

vagyok Istennel, ami nem méltó a vele való kapcsolatunkhoz. A vallásgyakorlás jó, csak nem jól csináljuk. Ott kezdődik az ima, amikor megengedem Istennek, hogy találkozzunk és megváltoztasson. Amikor átrendezheti az életemet, az időbeosztásomat, a pénztárcámat, a kapcsolataimat, a komfortzónámat. Ekkor kezdődik a kapcsolat. Addig csak én tettem valamit és nem engedtem meg, hogy Isten is tegyen valamit velem. Az egész kereszténységnek ez a titka: hogy Isten tegyen velem valamit. Hogy Isten meg tudjon változtatni. De ehhez találkozni kell. Ehhez együtt kell lennünk. Ehhez hallgatnom kell rá. Ehhez be kell fogadnom azt, amit ő mond nekem a Szentlélek által. Istennek van mondanivalója.

Egy évvel a szentelésem után öszszetört az életem. Úgy gondoltam, méltatlan vagyok a papi hivatásra. Ennek egészen egyszerű oka volt: nem tudtam szeretni az ellenségeimet. Számomra az ellenségszeretet az evangélium szíve közepe. Próbáltam, és nem ment. Ekkor találkoztam olyan papokkal, akik a katolikus karizmatikus megújulás tagjai voltak. Ezek az atyák imádkoztak fölöttem, meggyógyultam és meggyógyult az önmagammal való kapcsolatomban is. Annak, hogy nem tudtam szeretni az ellenségeimet az egyik oka az volt, hogy nem szerettem saját magamat, a bűnös éneket. Nem mertem elhinni azt, amit pedig mindenkinek mondtam, hirdettem: téged feltétel nélkül szeret a Mennyei Atya. Ezt csak magamról nem hittem el. Mindenki másról igen.

Amikor imádkoztak fölöttem az atyák, azt az ajándékot kaptam a Szentlélektől, hogy életemben először átéltem evidenciaként, a sejtjeimben, hogy úgy, ahogy vagyok, feltétel nélkül szeret az Isten. Ez a tapasztalat meggyógyított. Mikor ezt átéltem, meglátogattam a barátaimat és mindenkinek elmondtam, hogy nem akarok más lenni, csak katolikus pap.

Nemrég konfliktusba kerültem egy pap társammal. Tudtam, hogy baj van, mert felébredtem, és eszembe jutott, amiről este vitatkoztunk. Engem a Jóisten mindig hajnalban figyelmeztet, mert este tompa vagyok. Mondhat, amit akar, elalszom, de reggel éber vagyok és a szívem is éber. Olyankor szokott sügni. Eszembe jutott az illető, és amit mondott. Gyártottam magamban az érveket, és ez a legbiztosabb jele, hogy nagy baj van. Nem akarok megváltozni, hanem azt akarom, hogy ő változzon meg. Lássa be, hogy nekem van igazam... Mentem az Úr elé a csendben, a szentségimádásban. Mivel ebben a csendben állandóan bekúszott az előző napi párbeszéd, meg az illető személye, tehetetlen voltam. Van egy nagyon egyszerű gyakorlatom, a hit

lépései. Úgy gondoltam, ezt megteszem, és akkor minden rendben lesz. A hit lépései három egyszerű dolog: megköszönöm Jézusnak, hogy abban a helyzetben, ami nekem nagyon kellemetlen, jelen van. Átadom neki az egész problémát. Kérem, hogy dicsőítse meg az Atyát ebben a helyzetben. Ezt a három lépést én megtettem, és a Szentlélek azonnal válaszolt. Első gondolatom az volt: hogy ha haragszol, bocsáss meg! Telitalálat volt. Ezzel kezdődik. Kész vagyok megváltozni. Kész vagyok megengedni Istennek, hogy átalakítson és megváltoztasson. Amikor ezt megtettem, akkor béke lett.

A felebaráti szeretet kétirányú utca. Meg kell engednem, hogy Isten engem megváltoztasson. Ez minden imának és szentségimádásnak a lényege. Növekednem kell tovább a szeretetben, és ennek az a tétje, hogy mindig változnom kell. De mi nem akarunk változni. Azt akarjuk, hogy változzon meg a világ. Változoznak meg a püspökök, a papjaink, a szomszédok, a férjem, a feleségem, az unokák, mert nem jól mennek a dolgok. Ott kezdődik minden, amikor megértjük, hogy a világ akkor változik, az egyház akkor változik,

és mindenki akkor változik, ha én elkezdek változni. Ez a lényeg. Ettől félünk. Csak ne változtasson meg. Ne kelljen elhagynom a rossz szokásaimat, az előítéleteimet, az ítélkezéseimet, a bebiztosított rendszeremet, amik mind akadályoznak a szeretetben való növekedésemben. Az életem értelme és kiteljesedése pont az, hogy növekedjek a szeretetben a halálomig. Soha nem látott mértékben fogunk növekedni a szeretetben, mert találkozunk a Szeretettel, az élő Istennel. Ez a találkozás életünk legfontosabb és talán legszebb pillanata lesz.

*

Ha van bennünk feltétlen szeretet, akkor rátalálunk a megbékélésre. Megbékélésre Istennel és embertársainkkal. Akkor nemcsak ismerősen fognak csengeni János evangéliumának sorai, hanem valós értelmet kapnak Jézus mondatai, amikor a feltámadása utáni vasárnap este megjelent tanítványainak és úgy köszöntötte őket: „Békesség néktek!”

Varga László püspök tanúságtételét lejegyezte: Seregély István

Jézust Jézussal hirdetem

Eucharisztia és misszió

Az Úr Jézus tudván, hogy mi vár rá, szenvedése előtt megalapította az Eucharisziát. A görög eredetű *eucharisztia* szó magyarul azt jelenti: *jót mondani, hálát adni*. A hálaadásnak ezen szentsége nem pusztán jelképes megemlékezés és köszönetnyilvánítás Istennek – bár ez valójában roppantul fontos –, hanem megváltásunk kegyelmének valós újra kiárasztása minden egyes szentmise alkalmával. Emellett az Oltáriszentségben az Úr Jézus test szerinti közénk lépését is ünnepeljük; a miséző pap szavaira ezt annyira valóságosan teszi, hogy az Emberfia második eljövételéig ennél konkrétabb eljövételre már nincs is mód. Sőt, minthogy mindezt kenyér formában teszi, testünkhöz hasonlóan lelkünket is táplálja. Vagyis ezek az eljövetelek nem pusztán kollektív események, Jézus keresztény közösséggel való találkozásai, hanem a magamhoz vétel által teljességgel személyes, szerelmes eggyé olvadás.

Úgy szeretlek, majd megeszlek! – mondja a magyar szólás. Az aszszonyok ezt az aranyos kisgyerekre szokták mondani, mert az eggyé olvadás vágya a mérhetetlen, szinte kifejezhetetlen öröm jele. Az egyház missziója ezt az örömet akarja tudatni az egész világgal. Mert az ember nélküle mérhetetlenül szomorú, céltalan és boldogtalan. Megpróbál mindent elrabolni a másiktól, hogy ezt az érzést csökkentse, de ez hasztalan. A bűnös ember ürességének belső fájdalma hatalmas, semmi sem képes kitölteni, csökkenteni, csak a végtelen Isten, Krisztus a maga szeretetével. Ezt hirdeti a misszió.

Ugyanakkor egyetlen boldogság sem állandó a bűnre hajló ember lelkében, az Isten nélküli világ keménysége pedig könnyen eltántoríthatja a gyenge hithirdetőt. Nem is tehet a misszionárius mást, minthogy a Megváltóval való találkozás lehetőségét magával a Megváltóval táplálkozva tanítja. Jézust Jézussal hirdetem. Mert hát ki is szólhat a másik lelkéhez hatékonyan, mint maga Lélek. Erről Szent Pál is beszél: „Mert a zsidók csodajeleket kívánnak, a görögök pedig bölcsességet keresnek, mi azonban a keresztre feszített Krisztust hirdetjük, ami ugyan a zsidóknak botrány, a pogányoknak pedig oktalanság; maguknak a meghívottaknak azonban, zsidóknak és görögöknek egyaránt, Krisztus Isten ereje és Isten bölcsessége, Isten oktalansága ugyanis bölcsőbb az embereknél, és Isten gyöngesége erősebb az embereknél.” (1Kor 1,22–25) Így, hát a misszionárius csakis Krisztus testével táplálkozva vezetheti Krisztushoz az embereket, hiszen ez vezeti őt magát is.

Ezzel pedig az egyház Krisztusban való örvendezés láncolata egy újabb láncszemmel bővül, hogy felépítse saját magát. Csak a bátorság és bölcsesség is növekedjék a mindenkori misszionáriusban, hogy Péter apostol szavai szerint tudjon cselekedni:

„Ne féljete, és ne rettegjetek tőlük, és meg ne zavarodjatok, hanem őrizzéték szentül szívetekben az Úr Krisztust. Mindenkor legyetek készen arra, hogy válaszolni tudjatok mindenkinek, aki a bennetek lévő reménység okát kérdezi tőletek. De ezt szelídséggel és tisztelettudóan, jó lelkiismerettel tegyéték, hogy akik rá-galmazták buzgó életeteket Krisztusban, szégyent valljanak abban, amivel titeket gyaláznak.” (1Pét 3,14–16)

Arról pedig senki se feledkezéék meg az Olvasók közül, hogy mindannyian misszionáriusok vagyunk, ha él bennünk az Isten és az embertársunk igazi szeretete.

Tóth Zoltán svd

Tanúságtétel Isten országáról

A pápua új-guineai tartomány

A verbita rend 1896 óta van jelen Pápua Új-Guineában, az északi parton terjeszkedő német gyarmatra a Szentszék kérésére *Janssen Szent Arnold* küldött hithirdetőket. Az óceániai ország később tartozott Ausztráliához és Indonéziához; 1975 óta független. A 115 éve tartó missziós szolgálat eleinte úttörő jellegű volt, ma a rend a helyi egyház segítője. Jelenleg a rendtagok egyharmada plébániákon szolgál, de ez a szám gyorsan csökken, mivel – hála a Lélek működésének – egyre nő a bennszülött egyházmegyés papok száma. A rend továbbra is prioritásként kezeli a távoli, elszigetelt területek ellátását, de vállalja a nagyvárosok pasztorális kihívásait is.

Az ország lakossága mintegy 8 millió fő, többségük ma is falvakban él és mezőgazdaságból tartja fenn magát. A népesség mintegy 97 százaléka keresztény, legnagyobb részük katolikus, de egyre több hívőt számlálnak a kiségyházak; ezek a mozgalmak a hagyományos egyházaktól vonzzák el a híveket. Vidéken még mindig sokan a törzsi vallásokat követik.

Nagyon fontos a katekéták szerepe, hiszen az ő nyelv- és helyismeretük nélkül nem születhetett volna meg a helyi

egyház. Ők és a világi segítők biztosítják az evangélium átadását a távoli vidékeken, ahol nincsenek helyben papok.

Pápua Új-Guinea területén a verbiták számos olyan helyen dolgoznak ma is, ahol annak idején a rend tagjai voltak az első misszionáriusok. Ahogyan a több mint százestendős misszió fejlődött, és egyre önállóbbá vált a pápuai katolikus közösség, a verbiták munkaterületei is változtak. Kezdetben a fizikai munka és a lelkipásztori szolgálat volt hangsúlyos; ma a preevangelizáció és az új evangelizáció van fókuszban, emellett az ifjúságpasztoráció és a családok segítése is a plébániai munka fontos része.

A Divine Word University (Isteni Ige Egyetem) az ország egyik legjobb és legrangosabb egyeteme. A rend részvétele a felsőoktatásban nagyon fontos területe a misszióknak; mind az egyháznak, mind a civil társadalomnak szüksége van jól képzett vezetőkre. Az inkulturáció lehetőségeit keresve ma is vannak rendtestvérek az új-guineai tartományban, akik teljes állású kutatóként dolgoznak a Melanesian Institute-ban (Melanéz Intézet) és oktatóként a verbita egyetemen.

A verbiták ma is fontos szerepet vállalnak a bennszülött papság képzé-

sében. Fontos evangelizációs munka a világi segítők, verbita barátok továbbképzése is, akik *Janssen Arnold* szellemiségében szeretnének részt venni az egyház missziós munkájában.

A kezdeti időkben német tagokból álló tartomány egyre nemzetközibbé vált. Jelenleg az országban szolgáló 249 szerzetes 22 nemzetet képvisel. Ugyanakkor ma már több új-guineai verbita atya és testvér dolgozik Dél-Amerikában, Afrikában és Ázsiában – a fogadó egyház immár küldővé vált, és a pápuai katolikus közösség hozzájárulhat az egyház egyetemessé missziós munkájához.

A pápua új-guineai tartományról szólva hét magyar verbitát kell megemlíteni, akik ott szolgáltak: *Végváry János, Appenzeller Szalviusz, Pálincás István, Tóth István, Kerekes István, Oláh Albert* és a 2018-ban Kőszegen elhunyt *Szabó Imre*. Több évtizedes kitaró munkájukra sok pápuai ma is hálával gondol.

Hajós Katalin

Verbita hírek négy égtájról

Az Isteni Ige Társasága a világ minden földrészén jelen van. A rend négy zónát, kontinenseket magukba foglaló szervezeti egységet alakított ki: az AFRAM Afrikát és Madagaszkárt; az ASPAC Ázsiát és Óceániát; az EUROPA kontinensünket; a PANAM pedig az amerikai földrészt fedi le. Rovatunkban az egyes zónák híreiről, eseményeiről olvashatnak.

AFRAM

Kenyai-tanzániai tartomány: Boma áldás

A boma áldás Maszáföldön a házi áldás megfelelője. A boma egy épületegyüttes, ahol akár öt család is él együtt. Ez az építkezés a többnejűség hagyományához köthető. A boma áldás az emberek életének több területét is magába foglalja. A legtöbb ember hiszi, hogy mindaz, amije van, és ami történik vele, Isten áldása. Például, ha újszülött érkezik a családba, vagy új jószág a marháknál, kecskéknél, birkáknál, ha kigyógyul valaki egy betegségből vagy megvigasztalódik gyász után.

Lawrence Muthee SVD hálaadó szertartásra ment egy olyan ember házába, aki hosszas betegségből épült fel. Érkezésekor azonban egy újszülött gyermek ünneplésébe csöppent, aki pár perccel Lawrence atya érkezése előtt jött a világra.

Lawrence atya így írja le a szertartást: „Énekek kezdődik. Általában a bomához tartozó fiatal lányok és asszonyok kezdik az éneket, majd a férfiak csatlakoznak hozzájuk. Ezután rövid bevezető beszéd következik, majd felolvasás a Szentírásból. Ezek után egy elmélkedés van, amely az alkalom jelentőségét hangsúlyozza. Majd az emberek, házak, állatok és istállók vízzel való megáldása következik.”

Az áldás a legfontosabb háznál kezdődik és jobbról balra halad körben az épületegyüttesen. Ezután átadják az ajándékokat, általában egy kecskét, egy bárányt vagy egy csirkét. Végül ünnepélyes étkezés következik, majd hálaadás.

Csád:

Segítség a bibliapasztorációs szolgálatnak

Joseph Kallanchira SVD köszönetet mondott az amerikai rendtartománynak, ahonnan segítséget kapott, hogy egy használt autót vásárolhasson, és így könnyebben tudják végezni a bibliapasztorációs szolgálatot Csád déli részén.

A koronavírus-járvány Csádban régóta viszonylag korlátozott életre kényszeríti az embereket. Utóbbi időben azonban a járvány enyhült. Joseph atya ezt írta rendtársainak amerikába: „Az élet a koronavírus-járvány után örömteli, mert megint teljesen a bibliapasztorációs szolgálatunkkal tudok foglalkozni. Éppen egy autóra volt szükségünk. Segít, hogy eljussunk a mélyen az ország

belsejében lévő plébániákra, a négy szomszédos egyházmegyében. Nagy utakat kell megtennünk.”

Tervezik egy bibliapasztorációs, lelkeségi és tanácsadói központ létrehozását Moundouban, ahol a verbita missziósház van. Ez lehetővé teszi majd a verbita közösségnek, hogy helyben is ajánlhasson programokat.

ASPAC

Indonézia: Hatvanhét új verbita novícius

2020. október 30-án hatvanhét, Indonézia különböző részeiből érkezett jelölt kezdte meg képzését a Timor szigetén, Nenukban lévő, Szent Józsefről elnevezett novíciátusban. A beöltözés szentmise keretében történt, melyet a tartományfőnök, *Justinus Didimus Nai* SVD mutatott be, a rektorral és a novíciusmesterrel.

A tartományfőnök hálát adott az új növendékek belépéséért. A rendtársak nevében a novíciusmester üdvözölte az új tagokat. A kétéves képzés célja, hogy a jelöltek minél többet megtudjanak arról, kicsoda Krisztus, és megfogalmazzák válaszaikat a novíciátus központi kérdésére: „És ti kinek tartotok engem?”

India:

Válasz a hatalmas esőre és árvízre

Rekord mennyiségű eső, valamint árvíz bénította meg az életet Haidarábádban 2020 októberében, Az áradás legalább hetvenkilenc emberéletet követelt. Víz alá került a város több kerülete és emberek ezrei kényszerültek elhagyni otthonukat. Az erős áradás hatalmas károkat okozott városszerte.

A tartomány JPIC koordinátora, *Alwin Mascarenhas* SVD néhány rendtársával részt vett a mentésben. Segítettek az embereknek kimenekülni elöntött otthonaikból, valamint biztonságos helyre szállítani ingóságait.

A verbita csapat tejet, kenyeret, kecszet és ivóvizet osztott a rászorulóknak. A rendházat megnyitották az árvízkárosultak részére és étellel látták el őket. Először csak a legsürgősebb mentési munkákban vettek részt. A tervek szerint később pedig felkeresik az árvízkárosultjait és élelmiszer-csomagokat, ruhát és gyógyszereket biztosítanak számukra. Az emberek mindenüket elvesztették az árvízben, és szükségük van ezekre az alapvető cikkekre, amikor visszatérhetnek házaikba.

EUROPA

Olaszország – Verbita központ: Misszió a Fratelli tutti kezdetű enciklika tükrében

Az Isteni Ige Társasága misszionáriusai az egyházzal és minden jóakarató emberrel együtt, örömmel üdvözölte Ferenc pápa harmadik enciklikáját. Mi a legnagyobb érték a *Fratelli tutti* (Mindnyájan testvérek) kezdetű az enciklikából a verbiták számára?

Ez az apostoli levél, a misszionárius szerzetesi élet két fontos szempontját is érinti: testvériség és társadalmi barátság. Valóban profétai üzenet és sürgető emlékeztető, hogy „Isten minden embert egyenlő jogokkal, kötelességekkel és méltósággal teremtett, és arra hívta őket, hogy testvérként éljenek együtt”. (FT 5)

A világjárvány több hónapos bizonytalansága, kétségbeesése és kétségei után Ferenc pápa arra buzdít, hogy lépünk ki komfortzónánkból és találkozzunk a többi emberrel. Mindnyájan testvérek – ott, ahol politikai, társadalmi és gazdasági világunkban épp vagyunk. Rávezet, hogy szembe nézzünk gondolatainkkal, érzéseinkkel és tetteinkkel.

Paulus Budi Kleden SVD generális így buzdítja rendtársait: „Ezért utasítalak benneteket, hogy használjátok ki minden rendelkezésetekre álló eszközt, hogy az enciklikát terjesszétek minden rendtestvérnek és nővérnek (világi munkatársaknak, a plébániák híveinek, a tanároknak és a diákoknak iskoláinkban stb.), és bátorítsátok őket, hogy fordítsanak időt az elolvasására, a róla való elmélkedésre, beszéljék meg és ültessék a gyakorlatba a Szentatya szívből jövő levelének tartalmát.”

Portugália: Megtartották az első kínai nyelvű szentmisét

Több év reménykedés és imádság után a Portugáliában élő kínai katolikusok először ünnepelehetek szentmisét anyanyelvükön 2020. november 8-án. Victor Silva, a Szentlélek Kongregáció papja, aki korábban Tajvanon dolgozott, celebrálta a szentmisét a kongregáció lisszaboni kápolnájában. Domina Shen spps nővér segédkezett a liturgiában és a zenei szolgálatban. A missziós nővér már korábban kapcsolatban állt a kínai katolikusokkal Lisszabonban, ahol Victor atyával is megismerkedett.

Az első kínai nyelvű szentmisére való felkészülés során minden hívő elkötelezte magát: felajánlotta tudását, idejét, anyagi javait, buzgóságát és imáit. A 16. században Lisszabonból sok misszionárius indult keletre, így Kínába is – ma a Portugáliában élő kínai hívek dicsőítik Istent.

PANAM

Amerikai Egyesült Államok: A pasztorális munka járvány idején is folytatódik

A memphisi Szent Szív-plébánián a verbita atyák, Simon Thoi Hoang SVD és Stephen Michael SVD koncelebráltak a szentmisén, amit David Talley memphisi megyéspüspök mutatott be, és aminek keretében harminchat fiatal bér-

mált meg. A maszkok és a távolságtartási szabályok nem csökkentették az örömet. Minden félelmet és szomorúságot megszüntetett az Úr Lelkének ajándéka.

A Szent József-plébánián, Memphisben Antolio Romo Romo SVD szervezett nyílt napot a plébánia hívei és szomszédjaik, ismerőseik részére, melyen ingyenes koronavírus-tesztelésen vehettek részt és influenza elleni oltást kaphattak. A Kroger Foods szupermarketlánc 125 dolláros ajándékkártyát adott a résztvevőknek (családonként kettőt). Százhatvanhárom fő vette igénybe a tesztelést, és száznegyvenheten élvezhették a kereskedő cég bőkezű ajándékát.

Az Urunk Feltámadása-plébánián, Saint Louisban Khien Mai Luu SVD három temetési szertartást végzett egy héten. Gondosan betartotta az érsekség által előírt iránymutatást a koronavírus-járvány idején tartandó szertartásokat illetően. Egyik elhunyt sem a járvány áldozata volt.

Brazília: Százhuszonöt éves a verbita misszió

Százhuszonöt éve annak, hogy az első verbita misszionáriusok –Francis Tollingen SVD és Francis Dold SVD – megérkeztek Brazíliába, Vitória városba, Espírito Santo szövetségi állam fővárosába, hogy lelkipásztori ellátást biztosítsanak a német és osztrák kolóniáknak. 1895. március 19-én, Szent József ünnepén tartották meg az első szentmisét – ezzel kezdődött meg a verbita missziós tevékenység Brazíliában.

Kezdetben a verbita jelenlét a déli területekre koncentráldott. A helyzet akkor változott, amikor a verbiták átvettek több plébániát. Ma több mint kétszáz verbita pap és testvér, köztük több mint százhusz brazil rendtárs dolgozik az ország huszonhat szövetségi államból tizenötben, valamint a fővárosi, úgynevezett szövetségi kerületben. A rendtagjai mind vidéken, mind a nagyvárosokban jelen vannak. A vidéki plébániákon a föld nélküliekkel és az újonnan letelepedőkkel vannak kapcsolatban; a városi plébániákon pedig elsősorban a szegényekkel és a munkanélküliekkel. Néhány verbita plébánia kapcsolatfelvételi bázisként működik a bennszülöttek és kisebbségi etnikai csoportok felé.

A verbiták foglalkoznak a teremtett világ védelmével is, szerepet vállalnak a Pastoral da Terra mozgalomban. Elkötelezettek az afrobrazilok, a hajléktalanok pasztorációjában, és szolgálatuk fontos része a médiaapostolság, az oktatás és képzés, valamint az iskolai evangelizáció

Százhuszonöt év telt el a verbiták brazíliai megjelenése óta. A rendre bízott terület mára megnőtt; négy tartomány jött léte: az észak-brazil 1895-ben, a dél-brazil 1940-ben, a közép-brazil 1968-ban és az amazóniai 1990-ben. A társaság tagjai hálával tekintenek vissza és reménnyel néznek előre, kérve Isten további áldását a rendtársakra, a munkatársakra és missziós tevékenységükre. Együtt építjük Isten örök országát, hogy „éljen Jézus szíve az emberek szívében”.

Összeállította: Hajós Katalin

„A hit a továbbadás révén erősödik”

A Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek száz éve Lengyelországban

1921-ben rendünk osztrák tartománya megvette a sziléziai Racibórz városban a már nem működő Edelweiss étterem épületét, és megalapította az Annuntiata- (Hírüladás-) kolostort. Akkor ez a terület Németországhoz tartozott. A II. világháború után, 1945-ben került Racibórz és a kolostor Lengyelországhoz.

Itt kezdődött a missziós nővérek lengyelországi története száz éve, és az én missziós kalandom is harminc évvel ezelőtt. Talán nem véletlenül, mert onnan tizenkét kilométerre születtem, nevelkedtem és érettségiztem. Az Annuntiata-kolostor lakói, missziós lendülete mindig erősen hatott az egész környékre. Havonta ifjúsági virasztást szerveznek a nővérek, amelyre szívesen és tömegesen jártunk, hogy merítsünk missziós lelkiületükből. Nagyon hiteles volt a nővérek tanúságtétele, és sok gyümölcsöt hozott hivatások formájában.

A Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek lengyel tartományában jelenleg százharminc missziós nővér dolgozik. Külföldön hetvenkét lengyel nővér szolgál, huszonkilenc különböző országban.

Társalapítónk, Boldog Maria Helena Stollenwerk azt mondta: „Misszionáriusok vagyunk és a missziós nővér feladata, hogy felajánlja önmagát Isten nagyobb dicsőségére és az emberek üdvösségére”. Igyekezünk mindig ezt tenni, bárhol élünk, bármilyen feladatot is végzünk, akár külföldön, akár saját országunkban.

Sokféle szakmában dolgozunk, igyekezünk eljutni minden területre. Az ápolónők a kórházakban és hospice házakban dolgozva nemcsak a betegek között apostolkodnak, hanem a személyzet előtt is tanúságot tesznek a hitükről. Gondoskodunk betegekről és idősekről otthonaikban is. A racibórzi kolostorban a helyi polgármesteri hivatallal közösen mindennap ételosztást szervezünk a rászorulóknak. A kolostor mellett működik egy

napközi otthon is, ahol a hátrányos helyzetű gyerekek meleg ételt kapnak és segítséget a tanuláshoz.

Bekapcsolódunk a hitoktatói és pasztorációs munkába. Sok iskolában és óvodában apostolkodnak hitoktatóink a gyerekek és a fiatalok között, de eljutnak a tanárokhoz és a szülőkhöz is. Plébániánkon is szolgálunk; dolgozunk sekrestyében, plébániai irodában. Imacsoportokat, gyermek vagy ifjúsági csoportokat vezetünk, bekapcsolódunk a szentségek felvételére való felkészítésbe.

Szorosan együttműködünk az Isteni Ige Társaságával, ami már a kezdetektől jellemző volt. Lengyelországban néhány közösségünk verbita missziósház mellett, vagy az általuk vezetett plébánia területén működik, ahol irodái, konyhai feladatokat végzünk és segítünk a pasztorális munkában is.

A racibórzi kolostorban ostyaműhely is működik. Van egy kis missziós múzeumunk, amelyet a missziókból hozott tárgykból alakítottunk ki, és megmutatja kultúrák sokszínűségét és szépségét az ide látogató vendégeknek. A missziókból hazatért nővérek pedig szívesen mesélnek szolgálatuk szépségeiről és nehézségeiről.

Lelkigyakorlatok szervezésével szeretnénk hozzájárulni az ige hirdetéséhez, a hit erősítéséhez és új hivatások ébresztéséhez.

Missziós hivatásom a tanúja annak, hogy mindig és mindenhol fontos fel-

adatunk a missziós öntudat felélesztése és a missziós lelkiület terjesztése a hívek között. Ez a missziós animáció. Mint missziós nővérek, bárhol dolgozunk, hivatásunk által igyekezünk tudatosítani a hívekben, hogy örüljenek hitünknek. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a hit nagy kincs, amit meg kell osztani. *A katolikus egyház katekizmusában olvassuk: „A hit azonban nem magányos aktus. Senki sem képes egyedül hinni, mint ahogy egyedül élni sem képes. Senki sem önmagának adja a hitet, mint ahogy az életet sem adja önmagának. A hívő másoktól kapta a hitet; tovább kell adnia másoknak. Jézus és az emberek iránti szeretetünk sürget, hogy beszéljünk a hitükről másoknak. Minden hívő egy láncszem a hívők nagy láncában. Nem tudok hinni, ha nem hat át mások hite, és hitemmel nem hatom át mások hitét.”*

Szent II. János Pál pápa pedig a *Redemptoris missio* kezdetű enciklikájában emlékeztet minket arra, hogy „az egyház a természetéből fakadóan missziós” és „a hit a továbbadás révén erősödik”. Fontos, hogy minden helyi egyház és minden megkeresztelt nyitott legyen azokra, akikhez nem jutott el még az evangélium. Mert „hogyan higgyenek abban, akiről nem hallottak? S hogyan halljanak róla, ha nincs, aki hirdesse?” (Róm 10,14b)

Zygar Gosia SSPs

„Békesség nektek!”

Jézus minket is küld, hogy tanúi legyünk a világban

Az Úr Jézus elhozta a szeretet és a béke üzenetét. Karácsonykor együtt énekel-tük az angyalokkal: „*Dicsőség a magasságban Istennek és a földön békesség a jóakarátú embereknek!*” Húsvétkor pedig halljuk a feltámadt Jézus köszön-tését, amit a bezárkózott apostoloknak mondott: „*Békesség nektek!*”. A félnék tanítványokból egy szempillantás alatt bátor, tanúságtévő apostolok lettek.

„*Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket*” (Jn 20,21) – Jézus feladatot ad apostolainak, hogy az isteni békét befogadva legyenek az ő tanúi és a béke eszközei. Vajon mi a béke eszközei és követői vagyunk-e a környezetünkben, a mi kis világunkban, ott, ahol élünk? Az Úr Jézus erővel és hatalommal mondja nekünk is: „*Békesség nektek!*” Nekünk pedig engednünk kell, hogy belénk áradjon, átjárja szívünket, lelkünket ez az isteni szeretet és béke. Ez kegyelem. Ezért amikor befogadjuk az Úr szeretetét és békéjét, s az betölti szívünket, akkor a szeretet és a béke kiszorít szívünkéből mindent, ami bennünk Istennek nem tetsző.

Sok családban van békétlenség, szeretetlenség, meg nem értés... Olyan időket élünk, amikor nagy szükségünk van a békére. *Kindelmann Károlyné,*

Erzsébet asszony családjában is sok volt a békétlenség, amiről lelki naplójában is beszámol. Egy alkalommal a szentmise után az Úr Jézus szavait hallotta: „*Az én békémet adom neked. Tudod, mi az én békém? Amit a világ nem adhat. Ezt csak azok élvezik, akik a testet alárendelik a lélek fölséges szép igényeinek. Igen, ezek igazán élvezik az én békémet, amely oly fölséges és megnyugtató. Éld csak ezt a fenséges, békét adó lelki nyugalmat!*” (1964. március 3.) Az ide vezető út pedig a Szűzanya szavai szerint az ima és áldozat. Ezért a Szűzanya a sok nehézség és baj legyőzése érdekében egy nagy szellemi harcra hív meg minket, és kezünkbe adja lelki fegyvereit, amelyek az ima és az áldozat, s pajzsként a Szeretelángját kínálja fel. Amikor ezeket használjuk a lelkek javára, akkor mi is megtapasztalhatjuk a békét adó lelki nyugalmat, mint Erzsébet asszony.

Egy másik alkalommal ennek a békének a megtapasztalásáról ezt írta naplójában: „*Az Úr Jézus szavai nyomán az áhított megnyugvás betért a lelkembe. Ez a béke hatalmas erőt adott nekem.*” (1965. február 4.)

Szükségünk van az Úr szeretetére és békéjére e békétlen világban. Mit te-

hetünk azért, hogy megszülessen bennünk a béke? Miként tudunk előkészülni a béke befogadására? Szent Pál ezt írja: „*Öltétek föl az Isten fegyverzetét, hogy az ördög cselvetéseinek ellenállhassatok. Nem annyira a vér és a test ellen kell küzdenünk, hanem ennek a sötét világnak kormányzói és az égi magasságoknak gonosz szellemei ellen.*” (Ef 6,11–12) Pál apostol kijelenti, hogy miként készülünk föl a ránk váró szellemi harcra: „*Csatoljátok derekatokra az igazság övét, öltétek magatokra a megigazulás páncélját, sarunak meg a készséget viseljétek a békesség evangéliumának hirdetésére. Mindehhez fogjátok a hit pajzsát, ezzel elháríthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát. Tegyétek fel az üdvösség sisakját, és ragadjátok meg a Lélek kardját, vagyis az Isten szavát!*” (Ef 6, 14–17) Ez a fegyverzet a keresztény teljes harci felszerelése a szellemi küzdelem idején. Missziós feladatunk, hogy készségesen hirdessük a békesség evangéliumát minden embernek.

Lelkünket az isteni áldás, a béke tölti el a szentségek vételekor. Az irgalmas-ság testi és lelki cselekedetei, az ima, az áldozat, a böjt, a bűnbánat – ezek mind a béke eszközei lehetnek számunkra.

A Feltámadott meghív minket követésére, hogy életünkben teremjük a Lélek gyümölcseit, amelyek: „*szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.*” (Gal 5,22) Isten a szeretet és béke Istene, aki kiárasztja ránk Lelkét, hogy általa újuljon meg életünk. Szűz Mária anyai szeretettel kíván segíteni nekünk a megtérésben, a megújulásban, hogy a béke hordozói legyünk. Váljunk a szeretet és a béke hírnökeivé. Mindig Szűz Máriára tekintve szelíden, alázatban szolgáljunk. A Szűzanyára figyelve kövessük az ő erényeit, és engedjük, hogy anyai szeretete által vezessen bennünket Jézushoz, aki békénk forrása.

Menkő Ágnes

Készület a fazekas házában

Jézus hogyan tud a szívemben feltámadni?

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16)

Kereszt nélkül nincs feltámadás. Szenvedés nélkül nincs örök élet. Nézzük csak meg Jézus útját! A feltámadást megelőzi a nagyhét. Ha ezt az utat végigjárjuk Krisztussal, átélhetjük a csodát, Krisztus feltámadását a szívünkben.

A nagyböjt a szeretet ünnepére való készület. Hiszen a legnagyobb szeretet, hogy Jézus az életét adta értünk. „Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja barátaiért” (Jn15,13) Jézus szeretetből szenvedett értünk és halt meg a kereszten.

Jézus tudatosan készült erre. Tudta mi vár rá, és mi is tanúi vagyunk ennek tanítása által. A nagyböjt ajándék számunkra. Nem csupán a böjtről szól, nem is kizárólag az önmegtagadások ideje. A nagyböjt a legnagyobb szeretet befogadására való készület ideje.

A nagyböjt egy új lehetőség kezdete. Jeremiás oly megrendítően írja le: „Indulj, menj el a fazekas házába, mert ott akarom közölni veled igéimet. Elmentem tehát a fazekas házába, aki éppen a korongon dolgozott. Ha rosszul sikerült a fazekas kezében az edény, melyet az agyagból készített, újból készített belőle egy másik edényt, ahogy a fazekas szemében helyesnek látszott, hogy elkészítse (...) »Íme, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az én kezemben.«” (Jer 18,1-4; 6)

A fazekas háza, a Mennyei Atyával együtt töltött idő. A puszta hív bennünket is, hogy megújítsuk vele a kapcsolatunk. A pusztá megpróbáltatás ideje, az átformálódásra való lehetőség. Nagy segítség, ha megkérdezzük magunktól: Elég gyenge, zsenge vagyok-e, mint a fazekas kezében az agyag, vagy meg-

kötött és már olyan kérges, hogy csak török és nem hajlok? Milyen a szívem a fazekas kezében, újra át tud melegedni és tud formálódni, vagy olyan kemény már, hogy nincs belátása?

A fazekas szemében helyesnek látszott, hogy újra átdolgozza az agyagot. Hogyan teszi ezt, hogy az formálható legyen? Az agyagot meg kell dolgozni, puhítani, és tisztítani mindattól, ami akadályozza a formálhatóságát. A földet pedig, amelyből az agyagot nyerjük, művelni, gondozni, gyomlálni kell. Muszáj kiirtani, elpusztítani mindazt, ami a föld keménységét okozza.

Ez az idő most a megsemmisülés ideje: pusztulnia kell mindannak, ami megkeményítette az agyagot, amitől kérges lett a szív. Ha ez elpusztul, jön az újra formálás, mert így tetszik a fazekasnak.

„Ha rosszul sikerült a fazekas kezében az edény, melyet az agyagból készített, újból készített belőle egy másik edényt, ahogy a fazekas szemében helyesnek látszott, hogy elkészítse.” Nem kidobja, nem újat vesz, hanem átformálja. Ha ezt engedem és kérem, akkor új ember leszek, a régi énem meghal és Krisztussal feltámadok.

Cseh Anikó

**Missziós
Miseszövetség**

A miseszövetség tagjaiért a verbita atyák az egész világon naponta 7 szentmisét mutatnak be. Személyenként egyszeri 7000 Ft a tagsági díj.

JELENTKEZÉS:
www.verbita.hu/miseszovetseg
+36 30 418 9196

Tanúságtételek a Miseszövetségről

A verbiták évtizedek óta terjesztik és hirdetik a miseszövetséget, mint egy kegyelemforrást, amivel meg tudjuk ajándékozni egymást, szereteteinket. A szentmiseáldozatnak végtelen, kimeríthetetlen forrása van. Különösen a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve szeretnénk ezt a kegyelmi forrást elmélyíteni és megerősíteni. Ezért kérjük a testvéreket, akik késztetést éreznek rá, névvel vagy név nélkül, küldjenek számunkra rövid tanúságtételeket, eseményeket, melyek megtörténtek a miseszövetségi tagság hatására, családi vagy ismerősök körében! Ezt mi, verbiták, különböző fórumokon megosztjuk, hogy ily módon is tudjuk közösen építeni Isten Országát. A tanúságtételeket a már ismert elérhetőségeken tudják elküldeni számunkra.

Jézus megváltotta bűneinket

Kedves gyerekek!

„Békesség néktek!” Ezekkel a szavakkal köszöntötte a feltámadt Jézus Krisztus tanítványait, mikor először megjelent nekik. Elképzelhetjük, hogy milyen nagy volt a tanítványok döbbenete, miután halottnak hitt Uruk csodálatos módon megjelent előttük. Róla beszélgettek éppen, amikor egyszerre ott állt előttük élő valóságában maga Jézus. Köszöntötte a tanítványokat, majd megmutatta nekik a kezén és az oldalán levő sebeket, hogy azok lássák, valóban ő az. A tanítványok nagyon megörültek, hogy Uruk visszatért hozzájuk.

„Békesség néktek!” Mondta újra Jézus. Vajon miért ismételte meg ezt? Azért, mert e szavaknak óriási jelentősége volt, s van ma is. Gyakori köszönési forma volt ezt akkoriban, de Jézus más jelentést adott e szavaknak.

„Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen” (Jn 14, 27) Jézus a keresztre feszítése előtt nem sokkal mondta ezt tanítványainak, de ők akkor még nem értették, hogy Uruk mit is akar ezzel mondani nekik. Most viszont, a feltámadt Jézus Krisztust látva, s szavait hallva, világossá vált számukra az üzenet értelme. Jézus magára vállalta az emberiség bűneit; vérével és életével fizetett értük. Szenvedett, kínhalált halt, de ezáltal a bűnök bocsánatát nyertek. Az Atya minden bűnt megbocsátott az ő egyetlen Fia révén. Az emberek felszabadulhattak a bűnök és vétkek terhei alól, s így megtapasztalhatták azt a békességet, amit Jézus eszközölt ki számukra.

Jézus ma is békét akar adni az embereknek. Megváltása ma is érvényes. Ha valaki szenved, vagy lelkében csüggedés és szomorúság honol, netalán bűnök és vétkek súlya nyomja a vállát, ne csüggedjen! Hallja meg a megváltó Jézus Krisztus szavát: „Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek!”

Legyen nyitva a szívetek Krisztus békességének befogadására!

JÉZUS KERESZTÚTJA

Tudtátok-e, hogy a húsvét a keresztény világ legjelentősebb ünnepe? Az ünnepek ünnepe, amikor Jézus feltámadását ünnepljük. A húsvétot megelőző negyven nap a hamvazószerdával kezdődő nagyböjt, amikor az ünnepre készülünk, a hitben való elmélyüléssel, a bűnbánat, megtisztulás, áldozatvállalás, kiengesztelődés és lemondás által. A nagyböjt utolsó hete a nagyhét, amikor mi is átélhetjük Jézus kínszenvedését, halálát, majd feltámadását. Fontos tudni, hogy a múlt eseményei nem múltak el nyomtalanul, hanem ma is elevenen élnek és folytatódnak. Ha bekapcsolódunk a liturgiába, mi is részeseivé válunk a húsvéti történetnek.

Egészítsd ki az alábbi hiányos mondatokat a keresztre írt szavakkal, és kísérd végig te is Jézust keresztútján! A megmaradt szót elolvasva megtudhatod, mi volt annak a helynek a neve, ahol Jézust keresztre feszítették.

1. Jézust halálra .....
2. Jézus felveszi a .....
3. Jézus először ..... el
4. Jézus találkozik Szent .....
5. Simon ..... vinni a keresztet
6. .... letörli Jézus arcát
7. Jézus ..... elesik
8. Jézus ..... az asszonyokat
9. Jézus ..... esik el
10. Jézusról ..... a ruháit
11. Jézust keresztre .....
12. Jézus ..... értünk
13. Jézust ..... a keresztről
14. Jézust a sírba .....

Az oldalt összeállította: Vrazala Marianna

